

Man skal huske, at alternativet er, at hvis der ikke er sikkerhed, skaber vi nogle nye hjemløse. Findes der efter Dansk Folkepartis opfattelse i de formuleringer, der ligger nu, sikkerhed for, at en, der ikke bliver optaget, får anvist en anden bolig?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Nej, der står kun »så vidt muligt«. Og jeg må gå ud fra, at kommunalbestyrelserne i de boligområder overholder, at det er så vidt muligt. Gør de ikke det, har de mennesker, der drejer sig om, en mulighed for at klage til stiftamtmanden, hvis tidsfristen overskrides.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bare takke for det klare svar: Der findes ingen sikkerhed; man kan anke.

Der er jo ikke noget retskrav på det i lovgivningen. Hvad betyder det? I en situation, hvor hjemløsheden i Danmark i øvrigt stiger, vil det her forslag i en række kommuner, der ikke har mulighed for at anvise andetsteds hen, betyde, at nogle mennesker mister deres bolig, og dermed er det her forslag med til at forøge hjemløsheden.

Jeg vil bare spørge Dansk Folkeparti: Hvis man vil forsøge at bevare det sociale rygmærke, kan man så virkelig gøre det ved at støtte denne type af forslag?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Lad mig sige en ting: Nu har de fleste af de mennesker, der søger en ny bolig og måske en større bolig, normalt en bolig i forvejen. Derfor synes jeg, man skal vente og se, hvordan det her fungerer.

Jeg vil ikke give hr. Villy Søvnald ret, jeg vil først vente og se, hvordan kommunerne tager det ansvar, der ligger i det her. Jeg tror godt om kommunerne, så jeg er ikke enig med hr. Villy Søvnald i de påstande, han fremsætter her.

Formanden:

Tak til fru Anita Knakkegaard. Den næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg skal ikke trætte Tinget med at gentage, hvad Venstres ordfører, hr. Michael Aastrup Jensen har sagt, for det er vi i Det Konservative Folke-

parti fuldstændig enige i. Derfor kan det vel næppe komme som en overraskelse, at vi også fuldt ud støtter forslaget.

Men jeg vil gerne supplere med at sige, at det, vi ser som det gode i det her lovforslag, er, at der bliver tale om en frivillig ordning for kommunerne. Og når kommunerne vælger at bruge den, skabes der et retskrav på så vidt muligt at få anvist en anden bolig.

Til hr. Villy Søvnald vil jeg gerne her indskyde, at der jo ikke er tale om, at der er nogle mennesker, der bliver boligløse. Det modsatte af anvisningsretten, afvisningsretten, handler om at afvise folk, der har en bolig. Folk, der ikke har en bolig, er omfattet af et helt andet lovkompleks, serviceloven, og der har de sociale myndigheder en forpligtelse til at skabe husly. Det kan så være et hotelværelse eller noget lignende. Men der er altså ikke tale om, at vi her ved at afvise nogle gør nogle boligløse. Det synes jeg er vigtigt at få frem.

Det andet, der er godt ved dette lovforslag, er, at der skabes et incitament til at få den private anvisning i gang. Vi Konservative er udmærket godt klar over, at det instrument har foreligget tidligere, og at det ikke fungerede. Jeg tror, der blev brugt små 200.000 kr. i den gamle ordning. Men vi mener, at ved, at vi forhøjer tilskuddet til de private udlejere, skaber vi virkelig incitament til, at vi kan få nogle af de private ejendomme i spil.

Kl. 10.40

Må jeg så sige her, at det er et forholdsvis komplekst lovforslag, og at der jo i Folketinget er bred enighed om, hvad der er formålet med det. Der er nogle ganske reelle problemer, vi gerne vil have løst, nemlig at få opløst den her ghettoisering til gavn for alle. Så lad os fordomsfrit i udvalget arbejde videre med, hvordan vi løser de problemer og ikke får hugget det til pindebrænde. Vi har alle mulige forskellige måder at se det på, og jeg synes, vi skal holde fokus på sigtet, og det er at få splittet ghettoiseringen til alles bedste. Det er vi jo enige om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er ikke en helt ligeegyldig diskussion, vi har, for vi ved jo, at de sociale problemer i bunden af samfundet i de her år stiger. Det har vi alle de indberetninger om, man kan ønske sig eller frygte, eller hvad man nu vil. Vi har indberetninger fra Rådet for Socialt Udsatte, der melder om stigende problemer i bunden af samfundet. Vi